

Boerenwormkruid

Komt vooral voor op droge zandgronden en in bermen. Het is een vaste plant en kan 80 tot 150 centimeter hoog worden. De plant heeft een donkerbruine gekleurde stengel. De bladeren zijn afgebroken geveerd en bezet met klierharen. De individuele gele bloemhoofdjes bloeien als platte schermen. De hoofdbloei is tussen juni en augustus, de nabloei kan tot de herfst aanhouden. De olie in de plant is giftig.

Jacobskruiskruid

Komt vooral voor in wegbermen. Dit is een onkruid dat zich razendsnel verspreidt door middel van pluizige zaadjes. De plant is enorm giftig voor zoogdieren. De plant groeit als één van de eersten op opengewerkte grond. Het groeit overal maar heeft de voorkeur voor arme onbemeste grond. Voor kieming heeft het open grond nodig. In het beginstadium van de groei is het een groene roset. Vanaf juni begint de plant te groeien en wordt meestal tussen de 30-100 cm hoog. De plant heeft donkergroene bladeren met rafelige randen. De bloemen vormen een heldergele paraplu. Jacobskruiskruid is in de regel een tweejarige plant. Als Jacobskruiskruid zich eenmaal gevestigd heeft, is het erg lastig om de plant te bestrijden. Door voor een dichte graszode te zorgen kan de vestigingskans van Jacobskruiskruid verkleind worden.

Sint Janskruid

Deze plant is vooral te vinden langs zandwegen, bermen en open bosplekken. De plant bloeit eind juni tot september met goudgele bloemen en wordt 20 tot 85 centimeter hoog. De plant heeft een ronde stengel en eivormige tot langwerpige bladeren. De bladeren bevatten doorschijnende oliekiertjes die tegen het licht gehouden op gaatjes lijken. Bij het fijnwrijven van de bloemen tussen de vingers komt er een rode kleurstof te voorschijn. Deze olie is giftig.

Klein kruiskruid

Klein kruiskruid is een éénjarige plant die maximaal een halve meter hoog wordt, maar meestal veel kleiner blijft, zo rond de 10 tot 20 centimeter. Klein kruiskruid bloeit geel en de bloemen vormen snel rijpe vruchtjes die door het vruchtpluis door de wind verspreid kunnen worden. Klein kruiskruid brengt in een jaar verschillende generaties voort. De zaden kiemen in het voorjaar als de temperatuur boven de 10 graden Celsius komt. Met name na een groundbewerking kiemt het zaad. Herhaaldelijk schoffelen voor zaadvorming is een effectieve bestrijding. Alle delen van de plant bevatten verschillende alkaloiden.

Paardenstaart

Deze plant heeft een stengel met een centrale holte en 2 ringen bijholtes er omheen. De stengel bestaat uit leden. De zijtakjes staan in kransen om de stengel heen en zijn ook geleed. De vele sporen zijn gevormd in een aar. De aar is kegelvormig en bestaat uit zeshoekige schubjes. De paardenstaartfamilie gebruikt kiezelzuur voor hun stevigheid. Dit betekent dat de soort moet groeien op een bodem waar silicium in voorkomt, zoals zand en klei. Door het kiezelzuur zijn ze giftig.

Ambrosia

Ambrosia is een uitheemse plant die in Nederland steeds vaker wordt aangetroffen. De plant is door verontreinigde zaadmengsels en vogelvoer in Nederland terecht gekomen. Ambrosia is geen probleemplant in het kader van de voedselveiligheid. De plant zorgt echter wel voor overlast. De pollen van de plant veroorzaken stevige allergische reacties bij mensen die er gevoelig voor zijn. Bovendien bloeit ambrosia laat in het jaar, waardoor het hooikoortsseizoen tot 2 maanden langer kan duren als de opmars van de plant niet wordt gestuit.

De NVWA roept daarom op alert te zijn op de plant, de plant op eigen grondgebied te verwijderen en waarnemingen te melden. Meer informatie kunt u vinden op de website van de NVWA. Links ziet u een afbeelding van een volgroeide plant van circa 1,50 meter hoog. Rechts een afbeelding van de kiemplant en daaronder een afbeelding van de zaadtrossen. De bladeren van Ambrosia zijn groen aan de onderkant. De stengels zijn behaard.

